

Ovo je izdanje izvedeno velikom pomnjom i ustrpljivosti; odaje u auktoru ne samo sposobnost za ovakove radnje i široku erudiciju, već, što je važnije, verziranost u predmet i kritičnost duha.

Još mi je napomenuti, da auktor piše jasnim i dosta lijepim latin-skim jezikom, što se čini u zadnje doba, da izlazi iz običaja. Čestitamo mu, da je ovim svojim prvim sveskom prinio znameniti prilog Marijologiji i znanstvenoj teologiji uopće.

U. Talija.

Acta Conventus pragensis pro studiis orientalibus anno MCMXXIX celebrati. Olomucii 1930. Sumptibus Academiae Velehradensis, 8°—260. Pretium 38 Čč.

Ova vrlo lijepo i ukusno opremljena publikacija, u skladu sa svečanim stilom proslave svetovaclavskog jubileja sadržaje znanstvene i praktične referate, sa opisom priprave i održavanja kongresa za istočne crkvene studije. Ti se kongresi redovno održavaju u historijskom mjestu Velehradu u Moravskoj, gdje počiva tijelo sv. Metodija. Ali da se interes za studij orijentalnih crkvenih pitanja što više proširi, održan je jedan takav kongres pred nekoliko godina (1925) u Ljubljani, a prigodom svetovaclavskog jubileja u Čehoslovačkoj upriličen je takav znanstveni kongres u Pragu. Kongresu pribivalo je 172 učesnika. Među ostalima prisustvovali su kongresu najugledniji biskupi Čehoslovačke, kao na pr. nadbiskup praški dr. Kordač, nadb. olomučki dr. Prečan, posveć. biskup M. d'Herbigny, križevački biskup dr. Njaradi, biskup podlaški Przedziecki iz Poljske i drugi. Kao predavači sudjelovali su pored Msgra d'Herbigny-a ovi: Grivec, Vašica, Spáčil, Đulov, Vajs, Cichowski, Beauduin, de Meester, Slipij, Dvornik, Bourgeois. U referatima obradena su neka aktualna naučno dogmatska pitanja, a ponajviše zanimiva crkveno-historijska pitanja. Publikacija sadržaje dosta vrlo lijepih ilustracija učesnika kongresa i prigodnih svečanosti. Onima, koji se zanimaju za proučavanje problema zbliženja istočne crkve sa zapadnom, ova je publikacija neophodno potrebna zbog kontinuiteta sa ostalim kongresima ove vrsti, a osim toga zbog zanimivosti obradenih pitanja.

Dr. J. Oberški.

Od prof. Dr. Kniewalda primamo na uvrštenje:

K članku P. Antunovića o Katoličkoj Akciji i politici u »Novoj Reviji« 1931. III.—IV. str. 275. primjećuje uredništvo »Nove Revije«, da mi zamjera, što u svome odgovoru fra Roki Rogošiću citiram »Novu Reviju« kao takovu, a ne pojedine pisce, Marija Orelovskog, fra Kržanića i t. d. Neka znade uredništvo »Nove Revije«, da sam bio u svom članku upravo tako učinio, te sam per extensum naveo riječi i imena odnosnih pisaca, koji su u »Novoj Reviji« sustavno propagirali i branili tezu, da je dužnost katolika kao katolika opredijeliti se za izvjesnu jednu političku stranku. No urednik II. sveska »Bogoslovske Smotre« bio je mišljenja, da je to bolje izostaviti.¹ Ja sam to i učinio, te sam mjesto svega toga metnuo ovu reče-

¹ Tako je. Prostor je u listu dragocjen. Koga pak te pripovijesti »in extenso« zanimaju, neka ih traži u »Novoj Reviji«. Glavno je, da su odnosna mjesta tačno navedena.

Urednik Dr. A. Ž.

nicu: »Najbolji je tomu dokaz sama »Nova Revija« 1927. I., str. 37.; 1927. II., str. 168; 1928. III., str. 333. do 336; 1929. III/IV., str. 321.«

Još izjavljuje uredništvo »Nove Revije« 1931. str. 275., da se ono »drži iznad borba u katoličkim redovima. Ono načelno daje svojim suradnicima punu slobodu u kontroverznim pitanjima. Uredništvo kao takovo ne zauzima ničije stanovište. Svaki saradnik odgovara i za sadržaj i za formu svoga sastavka...«

Možda će među razlozima, koji su »Novu Reviju« ponukali, da se stavi na ovo gledište, biti i okolnost, da uredništvo »Nove Revije« ne može preuzeti odgovornosti za ono, što je fra Roko Rogošić napisao u istom broju »N. Revije«, str. 220—254. Na čitav ovaj sastavak fra Roke Rogošića imam samo ovo da primijetim. On nije u svom golemom članku iznio ni jednog jedinog novog stvarnog momenta, koji bi išta dokazivao protiv mene. U nedostatku zbiljskih argumenata on iskrivljuje ono, što sam ja rekao, što su drugi rekli, pa čak i ono, što je sam rekao. Prostor ne dopušta, a i bez svrhe je, navoditi sve one iskrivljenosti, što ih je fra R. R. na različite načine proizveo, a sve u svrhu, unaprijed određenu: da moj rad proglasi i neznanstvenim i u sukobu s direktivama najvišeg crkvenog autoriteta. On kritikuje čak i knjigu, koja još nije ni izašla i proglašuje je »djelom, koje hrvatsku bogoslovsku književnost stavlja ispod pravoslavnice«. On stavlja u sumnju i moralnu stranu mojih izvoda, kao da sam ga krivo citirao i na tom »krivom« citatu osnivao svoje zaključke. A u zbilji je sâm fra R. R. stavio moju primjedbu na krivo mjesto, iskrivio je kontekst, a da sve to sakrije, iskrivio je onda i sam tekst izostavivši iz sredine teksta bitne stvari. S protivnicima ove vrste nema smisla dalje raspravljati, naročito, jer je sve to jedan sistem, jer je cijeli sastavak fra R. R. sastavljen ovakvom metodom.

Dr D. Kniewald.

Uredništvo je primilo:

1. Prunel Louis: *S. Thérèse de l'enfant Jésus*, modele de vie eucharistique, Paris 1931. Téqui editeur.
2. Neyen F.: *Notre vie spirituelle*. Paris 1931. 8° (VI + 314). Téqui.
3. Vernhes Jos.: *Le vrai chemin du paradis* ou la priere Paris 1931., Téqui, 12° (VII + 360).
4. O'Neill Florence: *La vie et les oeuvres d'Eugénie Bonnifois*. Paris 1931, 8°, str. 165, Tequi.
5. Bohler Leonard: *Soeur Marie de Bon-Séours*. Paris 1931 (XVI + 214), 8°, Tequi.
6. *Sitzungsberichte* der mathem.-naturwissenschaftlichen Abteilung der bayerischen Akademie der Wissenschaft zu München, J. 1930 Heft II. III., J. 1931 Heft I.
7. Merkelbach Benedictus Henricus, o. P.: *Summa theologiae moralis*. I. De principiis. Parisiis 1931. Desclée de Brouwer et soc. 8°, str. 756.